

ליל ליחוד הושענא רבא תשע"ט

בבוקרו של יום הושענא רבא יצא אחד מחסידיו של רבי יצחק מוורקי מביתו אל בית המדרש, כדי לומר את התפילות המיוחדות והפיזטים הנוהגים לומר ביום זה.

כנהוג, הכין האיש אגד של 5 ענפי ערבה הקרויים "הושענא", תחבט תחת בית שחיו וכך הלך אל בית המדרש.

בדרך הופיע לפניו אדם רכוב על סוס, מראו כקצין משטרה, ומקל בידו. האיש קרא אל החסיד לעצור, ואז קרב אליו והכה אותו במקל שבידו. "יהודי, מה זה מציץ מתחת לשרוולך?" שאל הקצין. "הושענא" ענה החסיד.

שוב הכה הקצין את החסיד באכזריות ודרש: "אמור ענפים!" "סירב החסיד ואמר "חלילה לי מלקרוא להושענא שלי ענפים".

שאל הקצין: "ולהיכן אתה הולך?" ענה החסיד: "אני הולך לרבי יצחק".

"אמור יוצקא ולא יצחק" דרש הקצין, אך החסיד סירב ואמר: "לא! אני הולך לרבי יצחק".

לפתע נעלם הקצין, והחסיד המשיך בדרכו. כאשר הגיע אל רבו ובירכו לשלום, שאל הרבי את החסיד: "ומה אירע לך בדרך?"

סיפר החסיד לרבי את מה שאירע לו. אמר לו רבי יצחק מוורקי: "דע לך, כי נס קרה לך, נס גדול, ועמדת בגבורה בניסיון ששלח עלייך הקדוש ברוך הוא. כי היה זה השטן שעמד לפניך, ולא בא אלא לגרום לך לאבד את עולמך פעמיים- גם שתבזה את המצווה וגם את רבך, אבל אתה עמדת בניסיון, ובשל כך- תחתם לאלתר בספר החיים, ותזכה לחיים טובים ולשלום.

על פי המסורת, יום הושענא רבא הוא יום החותם את גזר דיון של האדם וקובע את גורלו לשנה הבאה. ביום זה נוהג לחבוט בקרקע חמישה ענפי ערבה אגודים כדי לשנות את מידת הדין הקשה ולהפכה לרחמים ולחסד.

בסיפור, החסיד התגבר על השטן שבא לגרום לו להרהורים: למה באמת זה הושענא? ולא סתם ענפים? למה אסור לבלות את הרבי? למה חביטה בכמה ענפים יכולה לשנות את גזר הדין שלי?

אבל החסיד מומד אותנו שההתגברות על הרהורים האלו, הספקות, שההתגברות על היצר הרע שיושב אצלנו ומנסה לגרום לנו לשאלות- בזכות ההתגברות הזאת, נחתם בעז"ה לחיים טובים.

אכ אהובות, שנככה תמיד להתכבר, ושיהיה האשך לימוד פורה, אהבות אתכן!!
עירה ומוריה.

ליל ליחוד הושענא רבא תשע"ט

בבוקרו של יום הושענא רבא יצא אחד מחסידיו של רבי יצחק מוורקי מביתו אל בית המדרש, כדי לומר את התפילות המיוחדות והפיזטים הנוהגים לומר ביום זה.

כנהוג, הכין האיש אגד של 5 ענפי ערבה הקרויים "הושענא", תחבט תחת בית שחיו וכך הלך אל בית המדרש.

בדרך הופיע לפניו אדם רכוב על סוס, מראו כקצין משטרה, ומקל בידו. האיש קרא אל החסיד לעצור, ואז קרב אליו והכה אותו במקל שבידו. "יהודי, מה זה מציץ מתחת לשרוולך?" שאל הקצין. "הושענא" ענה החסיד.

שוב הכה הקצין את החסיד באכזריות ודרש: "אמור ענפים!" "סירב החסיד ואמר "חלילה לי מלקרוא להושענא שלי ענפים".

שאל הקצין: "ולהיכן אתה הולך?" ענה החסיד: "אני הולך לרבי יצחק".

"אמור יוצקא ולא יצחק" דרש הקצין, אך החסיד סירב ואמר: "לא! אני הולך לרבי יצחק".

לפתע נעלם הקצין, והחסיד המשיך בדרכו. כאשר הגיע אל רבו ובירכו לשלום, שאל הרבי את החסיד: "ומה אירע לך בדרך?"

סיפר החסיד לרבי את מה שאירע לו. אמר לו רבי יצחק מוורקי: "דע לך, כי נס קרה לך, נס גדול, ועמדת בגבורה בניסיון ששלח עלייך הקדוש ברוך הוא. כי היה זה השטן שעמד לפניך, ולא בא אלא לגרום לך לאבד את עולמך פעמיים- גם שתבזה את המצווה וגם את רבך, אבל אתה עמדת בניסיון, ובשל כך- תחתם לאלתר בספר החיים, ותזכה לחיים טובים ולשלום.

על פי המסורת, יום הושענא רבא הוא יום החותם את גזר דיון של האדם וקובע את גורלו לשנה הבאה. ביום זה נוהג לחבוט בקרקע חמישה ענפי ערבה אגודים כדי לשנות את מידת הדין הקשה ולהפכה לרחמים ולחסד.

בסיפור, החסיד התגבר על השטן שבא לגרום לו להרהורים: למה באמת זה הושענא? ולא סתם ענפים? למה אסור לבלות את הרבי? למה חביטה בכמה ענפים יכולה לשנות את גזר הדין שלי?

אבל החסיד מומד אותנו שההתגברות על הרהורים האלו, הספקות, שההתגברות על היצר הרע שיושב אצלנו ומנסה לגרום לנו לשאלות- בזכות ההתגברות הזאת, נחתם בעז"ה לחיים טובים.

אכ אהובות, שנככה תמיד להתכבר, ושיהיה האשך לימוד פורה, אהבות אתכן!!
עירה ומוריה.